

Duium de beznă

Dokia

Nah, că iar s-a lăsat întunericul și eu încă stau spânzurată de nimicurile zilei. Puzderia de secunde care au trecut s-au izgonit una pe alta, iar eu mă uit în urmă și îmi dau seama că nu am dus la bun sfârșit ce mi-am propus astăzi. Și nu am dus la bun sfârșit ce mi-am propus ieri, în schimb, au încolțit în mine niște ciocuri de păsări de septembrie pe care le îngrop cu ceremonie în cutia trotinetei. Nu de alta, dar astăzi, când am deschis ochii, lângă mine eram eu, o rivală! :)

Acum că am stârnit vântul, pot decolora pădurile din hârtie creponată și pot semna în alb pentru definiții și teoreme ale inimii.

Unii se pregătesc să dea foc țării! Încerc să adorm pentru a crea o relație cu personajele din visul de joi seară. Scrisesem un capitol de roman în somn, am un subiect, un ritm de lucru și o prigorie de nisip pe care o pot câștiga la festivalul celor care scriu în somn. Mi-aș dori să merg într-o livadă cu vișini. Mi-o doresc din tot sufletul. Într-o vreme, în livada bunicilor erau 35 de vișini. Acum în visul meu sunt 35 de vișini, o prigorie și niște lupi feroși din ceară amară.

Suntem asigurați că dacă Rusia va închide robinetul la gaze, backgroundul nostru psihologic nu va avea de suferit: avem gaz și pentru export. Așadar, nimeni nu ne poate lua poezia din registrele minții.

Absolut încântătoare misiunea de a hoinări pe străzi fluierând până ni se vor usca lacrimile. Patimile. Ne lipim de buze decoratii mototolite apoi ne facem covrig în jurul luminii din pubul unde ne prindem de capătul zorilor.

În foișorul meu de apă au înverzit pui de prigorie florilor de salcâm le-au crescut aripi în foișorul meu de apă s-a prăbușit un sfinx de zgură sau ceva ca un sfinx...

Londra, 16 septembrie 2014